

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie z wniosku R. T.
o wznowienie postępowania,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 września 2023 r.,
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić swoją niewłaściwość i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 lipca 2023 r. obrońca R. T. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania karnego „zakończony wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. II K 121/17, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 września 2018 r., sygn. VII Ka 370/18 oraz wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2020 r., sygn. III K 782/18”.

Zarządzeniem sędziego Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2023 r. przekazano akta Sądu Najwyższego, sygn. akt IV KO 69/23, do Prokuratury Krajowej celem zajęcia stanowiska co do właściwości sądu mającego rozpoznać wniosek. Pismem z 13 września 2023 r. wpłynęło stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej wskazujące na niewłaściwość Sądu Najwyższego do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania w tej sprawie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. sąd bada z urzędu swoją właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Z kolei art. 27 k.p.k. stanowi, że Sąd Najwyższy rozpoznaje kasacje oraz środki odwoławcze i inne sprawy w wypadkach wskazanych w ustawie.

W wypadku wznowienia postępowania sądem „wznowieniowym” mogą być sądy okręgowe, apelacyjne oraz Sąd Najwyższy (art. 544 § 1 i 2 k.p.k.), a sam wniosek o wznowienie postępowania składa się nie do sądu, którego orzeczenia wniosek dotyczy, ale sądu „wyższego rzędu” (poza wyjątkiem, gdy sprawa dotyczy wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem samego Sądu Najwyższego). W niniejszej sprawie prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie był niewątpliwie wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 września 2018 r., sygn. VII Ka 370/18, zmieniający wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. II K 121/17.

W złożonym wniosku wskazuje się wprawdzie na wydany w tej sprawie w wyniku rozpoznania wniesionej kasacji wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2020 r., sygn. III KK 782/18. Wyrokiem tym jednak uchylono wyłącznie rozstrzygnięcie zawarte w wyroku sądu odwoławczego i odpowiednio w wyroku sądu pierwszej instancji w zakresie obowiązku naprawienia szkody z art. 46 k.k., a to wobec stwierdzenia, że w tej sprawie doszło uprzednio do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. W pozostałej części kasacja wnioskodawcy oddalona została jako oczywiście bezzasadna. Wniosek skazanego o wznowienie postępowania nie odnosi się z oczywistych powodów do rozstrzygnięcia o eliminacji środka z art. 46 k.k., lecz do prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego w Olsztynie w zakresie odpowiedzialności karnej skazanego za czyny z art. 286 § 1 k.k. w z. z art. 91 § 1 k.k. Oznacza to, że w zakresie wniesionego wniosku o wznowienie ostatecznym orzeczeniem prawomocnym w tej sprawie, a więc także orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 544 § 1 k.p.k. pozostaje wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 września 2018 r. Reasumując, uznać zatem należy, że właściwym do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania jest sąd apelacyjny, a nie Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[SOP]

[ms]